Weekly Multilingual

ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ

Voice of Victims

RNI Regd. No. :ODIMUL/2023/89182 Rs - 5.00

ଭାଗ:୧, ସଂଖ୍ୟା: ୫୧, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ନଭେମ୍ବର ୦୪-୧୦, ୨୦୨୪, Vol: 1, Issue: 51, Bhubaneswar, November 04-10, 2024, Pages- 8

ଫାଙ୍କା ପଡୁଛି ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ

ସରକାରୀ ଫାଙ୍କା ବେସରକାରୀ ଫୁଲ୍

ଅର୍ପିତା ମିଶ୍ର

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମାନ ବହୁ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ଚାଲିଛି। ପୂର୍ବ କାଳରେ ଥିବା ଗୁରୁକୁଳ ସମୟକ୍ରମେ ଚାଟଶାଳୀ ଆଉ

ଏବେ ଉଚ୍ଚମାନର ସ୍କୁଲ ଏବଂ କଲେଜରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି। ଶୈଶବ କାଳରୁ ଗୃହ ତ୍ୟାଗକରି ଗୁରୁକୁଳକୁ ବିଦ୍ୟା ଅଧ୍ୟୟନ କରିଯାଉଥିବା ପ୍ରଥା ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଡିଜିଟାଲ ଯୁଗକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଛି। ପୂର୍ବରୁ ପାଠପଢ଼ାର ଢାଞ୍ଚା ଏବଂ ମାନକୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଜଣେ ଗୁରୁଜୀ ବା ଶିକ୍ଷକ, ଶହଶହ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବାର କ୍ଷମତା ରଖୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାହା ସମୟକ୍ରମେ ବଦଳିବାରେ ଲାଗିଲା। ବିଦ୍ୟାଳୟ, ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂଖ୍ୟା କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା। ସମାଜର ନୀତି ନିୟମ ଓ ବଦଳୁଥିବା ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆଗରେ ରଖି ଶିକ୍ଷାକୁ ଆପଣାଇବାକୁ ସଭିଏଁ ଚାହିଁଲେ। ଏହିସବୁ ବିଷୟକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଯଦି ଆମେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ତେବେ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟ ବହୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିଛି। ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲା, ପ୍ରତି ବ୍ଲକ ଏପରିକି ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାୟତର ଗ୍ରାମଗୁଡିକରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତମାନର ସ୍କୁଲ୍ ଓ କଲେଜ୍ ଖୋଲିଚାଲିଛି। ଶିକ୍ଷାର ମାନବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଆମ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁଡିଏ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ପାଠପଢାର ଶୈଳୀ ଆଧୁନିକ ହେବା ସହିତ, ତୃଣମୂଳ ସ୍ତରରୁ ହିଁ ପିଲାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ସତରେ କଣ ସରକାରଙ୍କ ପଦକ୍ଷେପ ପିଲାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁଛି ? ବେସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ତୁଳନାରେ ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ଆହରଣ କରୁଛନ୍ତି ? ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଗୁଡିକରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ କଣ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ରହିଛନ୍ତି ? ଏଭଳି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଜି ମନକୁ ଆସୁଛି ଓ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଭିତରେ ରଖୁଛି।

ସରକାରୀ ସ୍କୁଲ ବା କଲେଜରେ ପିଲାଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବା ସେମାନଙ୍କ ଉଜ୍ୱଳ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କେତେଦୂର ଯଥାର୍ଥ ତାହା ଏବେ ପ୍ରତି ଅଭିଭାବକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସାଜିଛି। ୨୦୨୧-୨୨ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶାରେ ସର୍ବମୋଟ ସରକାରୀ ସ୍କୁଲ ସଂଖ୍ୟା ରହିଛି ୪୯, ୦୭୨। ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୨୭, ୧୪୫ଟି ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲ୍ ଏବଂ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଷଷ୍ଠ ରୁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ଥିବା ୧୧୬୬ଟି, ଏକାଦଶ ରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଶ୍ରେଣୀ ଥିବା ୨୯୦ଟି ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ରହିଛି। ଏହାସହିତ ଯଦି ଆମେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ନଜର ପକାଇବା ତେବେ, UDISE+ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟରେ ମୋଟ ୨.୧୧ ଲକ୍ଷ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ରହିଛନ୍ତି। ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୬୩୮୯୬ ଜଣ ପ୍ରାଥମିକ ଏବଂ ୧୧୮୪୦ ଜଣ ମାଧ୍ୟମିକ, ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଶ୍ରେଣୀ ନିମନ୍ତେ ୧୧୫୧ ଜଣ ଶିକ୍ଷକ ରହିଛନ୍ତି। ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରାଳୟର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଗୋଟିଏ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଶ୍ରେଣୀରେ ୪୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ଜଣିଏ ମାତ୍ର ଶିକ୍ଷକ ରହିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ୨୭ ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାର କ୍ଷମତା ରଖିଥାଏ। ତେବେ ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି କି, ରାଜ୍ୟରେ ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି। ଲଗାତାର ଆମେ ଖବର କାଗଜ ହେଉ କି ଟି.ଭିରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛେ ଯେ, ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାର ଅନେକ ଗୁଡିଏ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି ସି.ଟି ଓ ବି.ଏଡ ଭଳି ପରୀକ୍ଷାମାନ କରାଯାଉଛି। ହଜାର ହଜାର ଯୁବପିଢ଼ି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି। ନିକଟ ଅତୀତରେ ତତ୍କାଳୀନ ବିଜେଡି ସରକାର ହଜାର ହଜାର ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି କରିବା ସହିତ ଏବେର ନୂଆ ବିଜେପି ସରକାର ମଧ୍ୟ ସେଥିପ୍ରତି ସଜାଗ ରହିଛନ୍ତି। ଅନେକ ଗୁଡିଏ ନୂଆ ଟେକନୋଲଜି ବ୍ୟବହାର କରି ସରକାରୀ ସ୍କୁଲ୍, କଲେଜ୍ ଗୁଡିକୁ ଉନ୍ନତ ମାନର କରାଯାଉଛି। ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଭାବକମାନେ ଆକୃଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ବେସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି। ବେସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ତୁଳନାରେ ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପଦବୀ ବହୁମାତ୍ରାରେ ଖାଲି ପଡିଛି। ଏହାର କାରଣ ଅନେକ ବୁଦ୍ଧିଜୀବିଙ୍କ ମତରେ, ବେସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାର ପଢାଶୈଳୀ, ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ, ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତିତା, ଚାକଚକ୍ୟ ପରିବେଶ, ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡିକ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଆକୃଷ୍ଟ କରୁଛି। ଏହା ତୁଳନାରେ, ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ସରକାର ନେଉଥିବା ପଦକ୍ଷେପ କେବଳ ଆଖିଦୃଷ୍ଟିଆ ହୋଇ ରହିଯାଉଛି। ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଭିତରେ ଅଭିଭାବକମାନେ ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି। ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଖାଲି ପଡୁଥିବା ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀ ମଧ୍ୟ ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମନରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି। ବିଦ୍ୟାଳୟ ଠାରୁ ନେଇ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତି ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଖାଲି ଥିବା ପଦବୀ ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ସରକାର ବାହ୍ୟସ୍ରୋତ, ଅତିଥି ଅଧ୍ୟାପକ ଅଥବା ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି। ରାଜ୍ୟରେ ଏପରି ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ରହିଛି ଯାହା କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରସିଦ୍ଧ କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷକ ଅଭାବରୁ ଅନେକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସେଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଉଛନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ତଥା ଦେଶକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବାକୁ ହେଲେ ଶିକ୍ଷା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବିକଳ୍ପ ସାଜିଥାଏ। ସୁତରାଂ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ସବୁ ଧ୍ୟାନ ରାଜନୀତି ଉପରେ ନଦେଇ, ରାଜ୍ୟରେ ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର ମାନଦଣ୍ଡକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ତରକୁ ନେବାପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ।

ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ
Voice of Victims

ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସର ଶୁଭ ଉନ୍ମୋଚନ ଅବସରରେ ଆମର ସମସ୍ତ ପାଠକ ପାଠିକା, ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁଙ୍କ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ଆମେ କୃତଜ୍ଞ ।

ସମ୍ପାଦକ

FOR EXCLUSIVE WEDDING CARDS

Bandhan
ସୁ-ସମ୍ପର୍କ ଗଢେ

ବନ୍ଧନ
ସୁ-ସମ୍ପର୍କ ଗଢେ

ALL TYPES OF INVITATION CARDS

WE HAVE NO BRANCH
Ph:- 0674-2310196
Mob:- 8260685257

ଏଠାରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ଡ ମିଳେ

ବହୁଭାଷୀ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ 'ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ'ର ଶୁଭ ଉନ୍ମୋଚନ ଉତ୍ସବ ଅବସରରେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ସଂ ପା ଦ କୀ ୟ

କର୍ଜନ୍ ମଣ୍ଡପ

ମନ୍ଦିରମାଳିନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଲିଙ୍ଗରାଜ ଭିଉ ପଏଣ୍ଟ ବା କର୍ଜନ୍ ମଣ୍ଡପ । ଇତିହାସ କୁହେ ୧୮୯୯ ମସିହାରେ ଭାରତର ତତ୍କାଳୀନ ଯୁବ ଭାଇସରାୟ ଲର୍ଡ କର୍ଜନ୍ ଙ୍କୁ ଅଣ ହିନ୍ଦୁ ହିସାବରେ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅନୁମତି ନମିଳିବାରୁ, ତାଙ୍କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସେତେବେଳର ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ବିହାର ଉଭୟ ରାଜ୍ୟ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଗଭର୍ଣ୍ଣର୍ ହେନେରି ହୁଇଲର୍ ଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ୧୯୨୫ ମସିହାରେ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ, ମନ୍ଦିରର ମୂଳ ପ୍ରାଚୀର ଠାରୁ କିଛି ଫୁଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଭିଉ ପଏଣ୍ଟ୍ ଟାୱାର ଟିକୁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଭାଇସରାୟ କର୍ଜନ୍ ତାଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଏହି ମଣ୍ଡପ ଉପରୁ ପ୍ରଭୁ ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଥିବା କାରୁକାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୦୮ଟି ଛୋଟ ଓ ବଡ ମନ୍ଦିରକୁ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସେହିଦିନଠାରୁ ଲୋକେ ଏହାକୁ 'କର୍ଜନ୍ ମଣ୍ଡପ' କହିବା

ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଅନେକ ହୁଏତ ଜାଣି ନଥିବେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ପୁରାତନ ମଣ୍ଡପ କେବଳ ଯେଉଁଠାରୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏଠାର ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରମ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରିଲ୍ ବନେଇବା ଓ ଭଲ ଫଟୋ ଉଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ । ଆଜିବି ଅଣହିନ୍ଦୁ ମାନେ ଆସିଲେ ନିରାଶ ନହୋଇ ଏହି କର୍ଜନ୍ ମଣ୍ଡପରୁ ମନ୍ଦିର ଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିରର କର୍ଜନ୍ ମଣ୍ଡପ ବା ମନ୍ଦିର ଭିଉ ପଏଣ୍ଟ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିବା ଉଚିତ । କାରଣ ସମୟ ଅଭାବରୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ ନକରି ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର ବେଢା ଭିତରର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଏହା ଏକ ସହଜ ମାଧମ ।

ଜ୍ଞାନ ରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର

ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ, ସମସ୍ୟା, ମତାମତ କୁ ପ୍ରମାଣ ସହ ପଠାନ୍ତୁ । ବିଶେଷ ପୃଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଆର୍ଟିକଲ(ଆଲେଖ୍ୟ) ବି ପଠାଇ ପାରିବେ ।

ମୋବାଇଲ (ହ୍ୱାଟସ୍ଆପ) : ୬୩୭୧୪୧୭୩୬୧

ଇମେଲ: voiceofvictimsnews@gmail.com

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ: କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି : ରଣଜିତ୍ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବୁଢି'ମା ଓ ମିଛୁଆ-ରାଧୁଆ ଗପ

କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ

୧୯୯୯ ଅକ୍ଟୋବର୍ ୨୯ ତାରିଖ । ପଚିଶି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ଦିନରେ ଆସିଥିଲା ମହାବାତ୍ୟା ବା ସୁପର ସାଇକ୍ଲୋନ୍ । ସେ ସମୟକୁ ମୋ ବୁଢି'ମା ବଞ୍ଚିଥିଲା । ପାଖାପାଖି ନବେ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲେବି ସେ ନିଜ କାମ ନିଜେ କରୁଥିଲା । ମହାବାତ୍ୟାର କରାଳ ବିଭୀଷିକାକୁ ତା ସହିତ ଅନୁଭବିବା ଥିଲା ବଡ ଚମତ୍କାର । ଆଜି ପଚିଶି ବର୍ଷ ପରେ ସେଦିନର କଥା ମନେ ପଡିଲେ ଦେହ ଶୀତେଇ ଉଠୁଛି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଦମ୍ଭ ଲାଗୁଥିଲା ନନା (ବାପା) ଓ ବୁଢି'ମା ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି ମାନେ କିଛି ଭୟ ନାହିଁ । ସେଦିନ ପ୍ରାୟ ଦିନ ଏଗାରଟାରୁ ଲାଇନ ଚାଲିଗଲା, ବହୁତ ଜୋର୍ ରେ ବର୍ଷା ସହିତ ପବନ ବହୁଥାଏ । ସଂଧ୍ୟାବେଳକୁ କିଟିମିଟିଆ ଅନ୍ଧାର ସହିତ ଅବିରାମ ବର୍ଷା ଓ ପବନ ଚାଲିଥାଏ ।

ପିଠାପୁରସ୍ଥିତ ଆମେ ରହୁଥିବା ଘରେ ସଂଧ୍ୟା ପାଞ୍ଚଟାରୁ ପାଖାପାଖି ଜଙ୍ଘଯାଏଁ ପାଣି । ଘରର କଣପଟ ରୁମ୍ ରେ ବୁଢୀ'ମା, ନନା, ମୁଁ ଓ ମୋ ସାନ ଦୁଇ ଭାଇ ଥିଲୁ । ରୋଷାଇ ଘର ପାଖ ରୁମ୍ ରେ ବଡ ଭାଇ, ଭାଉଜ, ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ପୁତୁରା ଓ ଆମ ଘରକୁ ବୁଲିଆସି ରହିଯାଇଥିବା ଭାଇର ସାନ ଶାଳୀ ଥିଲେ । ଏତେ ପାଣି ଯେ ଘରର ଗ୍ୟାସ୍ ସିଲିଣ୍ଡର ଓ ଚୁଲା ଇତ୍ୟାଦି ଭାସୁଥାଏ । ଦିନବେଳେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ରେ ଖିଆପିଆ ହୋଇ ନଥାଏ । ରାତିରେ ବି ଏମିତି ଚୁଡା, ମୁଢି, ମିକ୍ସର୍, ବିସ୍କୁଟ ଇତ୍ୟାଦି ଖାଇ ରହିଲୁ । ସମୟ ଜମା କଟୁନଥାଏ । ଖଟ ଉପରେ ଗଦିବାଲା ଡବଲ ସୋଫାକୁ ଖୋଲିକି ପକାଇ ତା ଉପରେ ସମସ୍ତେ ବସିଥାଉ । ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ ପାଣି । ସମୟ କଟିବାର ଅଭିପ୍ରାୟରେ ମୋ ବୁଢି'ମା ବିଭିନ୍ନ କଥା କହୁଥାଏ । ମହାବାତ୍ୟା ର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ୨୦୦୪ରୁ ଆମ ବୁଢି'ମା ଆମକୁ ଛାଡି ଚାଲିଗଲାଣି ସତ କିନ୍ତୁ ସେଦିନ ତାଠୁ ଶୁଣିଥିବା କଥା ସବୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପାଇଁ ବିଶେଷ କରି ମୋ ପାଇଁ ବହୁ ଉପାଦେୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଛି । ସେଦିନ କଥା କ୍ରମରେ ଗାଇଆଳ ପିଲା ମିଛୁଆ ରାଧୁଆ ଗପର ପ୍ରୟୋଗ ବହୁ ବିବିଧତା ସହିତ ସେ ଆମକୁ କହିଥିଲା ।

'ମିଛୁଆ ରାଧୁଆ' ଗପର ଚରିତ୍ର ଓ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଗାଈ ଚରାଇବାକୁ ବଣକୁ ଯାଉଥିବା ଗାଇଆଳ ପିଲା ରାଧୁଆ ଓ ତାର ମିଛ ଉପାଖ୍ୟାନ ଜଣେ ସ୍କୁଲର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ (ବାବୁଙ୍କୁ) ଭାରି ଭଲ ଲାଗିଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ତା'ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ନହେବାକୁ ପ୍ରାୟ ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗପଟି କହିସାରିଲା ପରେ ଜୀବନରେ ମିଛ ନକହି ସତ କହିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ।

ଥରେ କୌଣସି ଏକ ସ୍କୁଲରେ ସେ ଗପଟିର ଅବତାରଣା କରିସାରିଲା ପରେ ପିଲା ମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନମତ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ଆଚମ୍ୱିତ କରିଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଗପଟିକୁ କହିସାରିଲା ପରେ ଜଣେ ପିଲାକୁ ପଚାରିଲେ ଆଚ୍ଛା ବାବୁ ତୁମେ ଏହି ଗପରୁ କଣ ଶିଖିଲ ? ଉତ୍ତରରେ ସେ ଭାବିଥିଲେଯେ ପିଲାଟି ନିଶ୍ଚୟ କହିବ ଜୀବନରେ ସତ କହିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ କିନ୍ତୁ ପିଲାଟିର ଉତ୍ତର ତାଙ୍କୁ କେବଳ ବିସ୍ମିତ କଲାନାହିଁ ବରଂ ଅଧିକ ପିଲାଙ୍କର ମତ ନେବାପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କଲା । ପିଲାଟି ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲା ସାର ସେ ଗାଇଆଳ ପିଲା ରାଧୁଆର ବୟସ କେତେ ଥିଲା ? ୧୪ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ନା କମ୍ ? ଯଦି କମ୍ ତାକୁ ଗାଈ ଚରେଇବାକୁ ପଠେଇଥିବା ଲୋକକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରାଯାଉ ଓ ତାକୁ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ଆଇନ ଅନୁଯାଇ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଉ । ଶିକ୍ଷକ ନିଜେ ଚାହୁଁଥିବା ଉତ୍ତରଟି ନପାଇ ଟିକେ ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ପୁଣି ଗପଟିକୁ କହିସାରି ଏହି ଗପରୁ ଆମେ କଣ ଶିଖିଲେ ବୋଲି ଆଉ ଏକ ପିଲାକୁ ପଚାରିଲେ । ତାର ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ କେବଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲାନାହିଁ ବରଂ ସେ ବୁଝିଥିବା ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଅଲଗା ଅର୍ଥରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବୋଲି ସୂଚିତ ହେଲା । ସେହି ପିଲାଟିର ଉତ୍ତର ଥିଲା ବେଶ ରୋମାଞ୍ଚକର, ସେ କହିଥିଲା ସାର୍ ପୁରାଣରେ ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଣକୁ ଗାଈ ଚରେଇବାକୁ ଗଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ବଡ ଭାଇ ପ୍ରଭୁ ବଳରାମ ଯାଉଥିଲେ ତେବେ ଏଠି ରାଧୁଆ ସାଙ୍ଗରେ ଆଉ କାହାକୁ ନେଲାନି କାହିଁକି ? ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପାଇ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଜଣକ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ପାଇବା ଆଶାରେ ଆଉ ଏକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସେଠାରେ ଆଉଥରେ ଗପଟିକୁ କହିସାରିଲା ପରେ ପୁଣି ଜଣେ ପିଲାକୁ ଗପରୁ କଣ ଶିଖିଲ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ତାର ଉତ୍ତର ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ କଲାନାହିଁ ବରଂ ସତ ଓ ମିଛର ଦୋଛକି ରେ ଆଣି ଠିଆ କରାଇଦେଲା । ପିଲାଟି କହିଲା ମୋର ମୁଣ୍ଡ ଗୋଳମାଳ ହୋଇ ଯାଉଛି ଆଜ୍ଞା । ଯେତେଯାଏଁ ରାଧୁଆ ମିଛ କହୁଥିଲା ସମସ୍ତେ ତାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦୌଡୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସତ କହିଲା କେହିଗଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ମୋ ଜୀବନରେ ସତ କହିବି ନା ମିଛ କହିବି ଏଇ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ରେ ଅଛି, କାରଣ ମିଛରେ ବହୁତ ଲାଭ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳୁଛି । ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷକ ଜଣଙ୍କ ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତରେ ଭାଙ୍ଗିପଡିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଥାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରହିଛି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧି କଲେ ।

ମୋ ବୁଢିମା ଓ ନନା ଆଜି ଆମ ପାଖରେ ନାହାଁନ୍ତି ସତ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଥିବା ଗପ ସବୁ ଜୀବନରେ ବହୁ କାମରେ ଆସୁଛି । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି କଥାରେ ଆମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଭିନ୍ନ ମତ ଦେଖା ଦେଉଛି ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାକୁ ସହୃଦୟତାର ସହ ନେବା ଉଚିତ ବୋଲି ମୁଁ ମନେ କରୁଛି ।

ଆଇନଜୀବୀ ଓଡିଶା
ହାଇକୋର୍ଟ, କଟକ-୨
ମୋ- ୯୯୩୭୦୧୦୫୭୧

ଉତ୍ପନ୍ନା ଏକାଦଶୀ

ଏକାଦଶୀ ଉପବାସ ମାହାତ୍ମ୍ୟ : ୧

ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ମହାପାତ୍ର

ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କ ବନବାସ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ଏକାଦଶୀ ବ୍ରତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଶୁଦ୍ଧ ମନ ରେ ନିୟମ ସହିତ ଏକାଦଶୀ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ପାପ ରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ବୈକୁଣ୍ଠ ଲୋକ ରେ ସ୍ଥାନ ପାଏ । ଗୋଟିଏ ମାସ ରେ ଦୁଇଟି ହିସାବ ରେ ବର୍ଷକରେ ୨୪ଟି ଏକାଦଶୀ ଥାଏ ।ଏକାଦଶୀ ବ୍ରତଧାରୀ ସେହି ଦିନ ଅନ୍ନ ତ୍ୟାଗ କରି ଉପବାସ ରେ ରହିବା ଉଚିତ । ଉପବାସ ନ କରି ପାରିଲେ ଫଳ ଏବଂ କ୍ଷୀର ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।ଗର୍ଭବତୀ, ବୃଦ୍ଧ, ବାଳକ ଏବଂ ରୋଗୀ ଏକାଦଶୀ ବ୍ରତ କରିବା ନିଷେଧ ।ମାର୍ଗଶିର ମାସ କୃଷ୍ଣ ପକ୍ଷ ଏକାଦଶୀ (ଉତ୍ପନ୍ନା ଏକାଦଶୀ)କୁ ପ୍ରଥମ ଏକାଦଶୀ ହିସାବ ରେ ଗଣା ଯାଏ । ଉତ୍ପନ୍ନା ଏକାଦଶୀ ମାର୍ଗଶିର ମାସ କୃଷ୍ଣ ପକ୍ଷରେ ପଡିଥାଏ । ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ନାଡ଼ା ଜଗ ନାମରେ ଏକ ଅସୁର ର ପୁତ୍ର ମୁର ଭୟଙ୍କର ବଳଶାଳୀ ଥିଲା । ଏକଦା ସେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତଡିଦେଲା । ସମଗ୍ର ଦେବତାଗଣ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଅତି କଷ୍ଟରେ କାଳାତିପାତ କଲେ । ସମୟକ୍ରମେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ନିଜ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ବିଷୟରେ କହିବାରୁ, ଭଗବାନ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମୁର ଦୈତ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଲଢିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ । ଦେବତା ଏବଂ ଅସୁରଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦେବତା ମାନେ ପରାହତ ହେଲା ପରେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଭଗବାନ ସବୁ ଅସୁରଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଲେ,କିନ୍ତୁ ମୁର ଦୈତ୍ୟ ର ମୁଣ୍ଡ କାଟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ବହୁ ବର୍ଷ ଯୁଦ୍ଧ କଲାପରେ ଭଗବାନ ବିଶ୍ରାମର ଇଛା କରି ବଦ୍ରିକାଶ୍ରମ ପାଖ ହେମବତି ଗୁହାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ । ମୁର ଦୈତ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଶାୟିତ ଅବସ୍ଥାରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆସିବା ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ଦେହରୁ ଏକ ଦିବ୍ୟ କନ୍ୟା ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଲା, ସେ ମଲ୍ଲ ଯୁଦ୍ଧ କରି ମୁର ଦୈତ୍ୟକୁ ପରାସ୍ତ କଲା ଏବଂ ତାର ମସ୍ତକ ଛିନ୍ନ ମଧ୍ୟ କଲା । ଭଗବାନ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ପରେ ସେଇ ଦିବ୍ୟ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଖୁସିରେ ବରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ସେଇ ଦିବ୍ୟ କନ୍ୟାଙ୍କର ଏକାଦଶୀ ତିଥିରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଇଥିଲା । ଏବଂ ସେ ଦିବ୍ୟ କନ୍ୟାଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଓ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ବରଦାନରେ ସେହି ଏକାଦଶୀ ର ନାମ ଉତ୍ପନ୍ନା ଏକାଦଶୀ ରହିଲା । ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଏହି ଏକାଦଶୀ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଧନ ଧାନ୍ୟ ଅଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠଲୋକରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବ । ଉତ୍ପନ୍ନା ଏକାଦଶୀରେ ବ୍ରତଧାରୀ ଗୁଡ଼ ଏବଂ ବାଦାମ ର ପ୍ରସାଦ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ । ଏକାଦଶୀ ପାଳନ ସହିତ କଥନ ଓ ଶ୍ରବଣରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପୂଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ ହୋଇଥାଏ ।

ବକ୍ସିବଜାର ରୋଡ, କଟକ-୧
ମୋବାଇଲ: ୯୩୩୮୫୭୦୯୯୩

ପାଲ ତଳେ ମୁଁ

ଦୁର୍ଗେଶ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର

୧୯୯୯ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୯ ତାରିଖର ମହାବାତ୍ୟା ଯାହା ଓଡ଼ିଶା ଉପକୁଳର ପାରାଦୀପ ରେ ସ୍ଥଳଭାଗ ଛୁଇଁ ଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଓଡ଼ିଆ ବାସୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ଅନୁଭୂତି। ଏହି ବାତ୍ୟାର ତାଣ୍ଡବ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ଯେ ଜଗତସିଂହପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, କଟକ , ଯାଜପୁର ଓ ପୁରୀ ତଥା ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାରେ ନାହିଁ ନଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳର ସରକାର ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅନୁମାନ ରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକା ଭୟାଭୟ ଥିଲା ଏହି ମହାବାତ୍ୟା। ସରକାରୀ ଆକଳନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାୟ ଦଶହଜାରରୁ ଅଧିକା ଲୋକ ଓ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପଶୁପକ୍ଷୀ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିବା ବେଳେ ହଜାର ହଜାର ଘର ଭାଙ୍ଗି ମାଟିରେ ମିଶି ଯାଇଥିଲା। ଏରସମା ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ଗାଁର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ଉଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ଏହି ବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ। ଦୋହୋଲି ଯାଇଥିଲା ଓଡ଼ିଶାର ସାମାଜିକ ତଥା ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତି। ସେହି ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ ବାତ୍ୟାର ପ୍ରଭାବ ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ ଆଜି ବି ପ୍ରପୀଡ଼ିତ ଲୋକ ମାନଙ୍କର ସେ କଥା ମନେ ପଡିଲେ ସେମାନେ ଭୟରେ ଶିହିରୀ ଉଠନ୍ତି। ସେହି ବାତ୍ୟାରେ ହୋଇଥିବା କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ ଭରଣା ହୋଇ ପାରିନାହିଁ। ସେତେବେଳେ ଆଜି ଭଳି ବ୍ୟାପକ ବୈଦୁତିକ ଓ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ସୁବିଧା ନଥିବା ହେତୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇବା ଏତେଟା ସହଜ ନଥିଲା, ଯାହାଫଳରେ ୯୯ ମସିହାର କରାଳ କବଳରୁ ବଞ୍ଚେଇ ବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିନଥିଲା ପ୍ରଶାସନ। ଏହି ମହାବାତ୍ୟା ର କିଛି ମାସ ପରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ଶାସନକୁ ଆସିଥିଲା ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ। ନବୀନବାବୁ ଶାସନକୁ ଆସିବା ପରେ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସାମ୍ନା କରୁଥିବ ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ରାଜ୍ୟର ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପ୍ରଶମନ ର ଭିତ୍ତିଭୂମି ସଜାଡ଼ିବା ଉପରେ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ବିଶେଷ କରି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ ଧନଜୀବନ କିଭଳି ସୁରକ୍ଷିତ ରଖା ଯାଇ ପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଦକ୍ଷେପ ମାନ ନିଆଯାଇଥିଲା। ବାତ୍ୟା ତଥା ବନ୍ୟା ପ୍ରବଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯାଇ ଅନେକ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ତିଆରି କରାଗଲା, ତଥା ଏହି ସବୁ ଅଘଟଣ ଘଟିବା ପରେ ଏହାକୁ ସାମ୍ନା କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆ ଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ମହାବାତ୍ୟାର ଚଉଦ ବର୍ଷପରେ ୨୦୧୩ ମସିହାର ସେହି ଅକ୍ଟୋବର ୧୨ ତାରିଖ ଦିନ ଓଡ଼ିଶା ଉପକୁଳର ଚିଲିକା ହ୍ରଦର

ପାଖାପାଖି ସ୍ଥଳଭାଗ ଛୁଇଁଥିଲା ଫାଇଲିନ୍ ବାତ୍ୟା, ଯାହା ମଧ ଗଞ୍ଜାମ, ପୁରୀ, ଗଜପତି ଓ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଶେଷ କରି କଚ୍ଚା ଘର, ଫସଲ ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାପକ କ୍ଷୟକ୍ଷତି କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ପାଥେୟ କରି ସରକାର ଏହାର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ନେଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ଯୋଗୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରା ଯାଇ ପାରିଥିଲା। ଏହି ଫାଇଲିନ ରେ ପ୍ରାୟ ଦଶଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ କରାଯାଇ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ରଖା ଯାଇଥିବା ସେତେବେଳର ସରକାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣାଇଥିଲେ।

ସେହିଭଳି ହୁଡହୁଡ, ତିତିଲି, ଆମ୍ଫାନ୍ ପ୍ରଭୃତି ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ବାତ୍ୟା ଫାଇଲିନ ପରେ ଓଡ଼ିଶା ଉପକୂଳରେ ତାର ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୯ ମେ ମାସ ୩ ତାରିଖରେ ପୁରୀ ବାଲୁଖଣ୍ଡ ରେ ସ୍ଥଳଭାଗ ଛୁଇଁ ଥିବା ବାତ୍ୟା ଫନୀ ଯେଉଁ ତାଣ୍ଡବ ରଚିଥିଲା ତାହା କଳ୍ପନାତୀତ ଥିଲା, ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ବ୍ରହ୍ମଗିରି, ପୁରୀ ସଦର, ସତ୍ୟବାଦୀ, ନିମାପଡ଼ା କାକଟପୁର, ପିପିଲି ତଥା ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାରେ ଫନୀ ପ୍ରଭାବରେ ଯେଉଁ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା ତାହା ଅପୂରଣୀୟ।

ମାଟିରେ ମିଶି ଯାଇଥିଲା ହଜାର ହଜାର ଘର, ଗୁହାଳ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ତଥା ଅନେକ ଦେବାଳୟ। ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ନଡ଼ିଆ, ଆମ୍ବ, ପଣସ, ପୋଲାଙ୍ଗ ତଥା ବଡ଼ବଡ଼ ଗଛ ମାଟିରେ ଶୋଇପଡିବା ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭିତ୍ତିଭୂମି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୱଂସ ପାଇ ଯାଇଥିଲା। ଶ୍ରୀହୀନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ମାନଙ୍କର ରୂପରେଖ। ବାସ୍ତୁହରା ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଥିଲା ନଥିଲା ସମସ୍ତେ, କାହାର ଘର ମାଟିରେ ମିଶି ଯାଇଥିବା ବେଳେ କାହାର ହରାଭରା ବାଡି ? ବଗିଚା ନିମିଷକେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଦୀର୍ଘ ଚାରିମାସ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ ଭିତ୍ତିଭୂମିକୁ ପୁଣିଥରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ। ଏହି ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରେ ପରେ ସବୁଥର ପରି ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ଆକଳନ କରି ପିଡୀତ ପରିବାରଙ୍କୁ କିଛି କିଛି କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାପାଇଁ।

ଗତ ଫନୀରେ ଅଙ୍ଗେ ନିଭାଇଥିବା କଥା ମୁଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବି, ଫନୀର ଧ୍ୱଂସ ଲୀଳା ପରେ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥଲା କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ଆକଳନ, ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଅନୁଦାନର ପରିମାଣ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଯାଇଥିବା କଚ୍ଚା ଘର ପାଇଁ ୯୫୦୦୦, ଆଂଶିକ କ୍ଷତି ପାଇଁ ୫୨୦୦/- ଓ ପକ୍କାଘର ମରାମତି ପାଇଁ ୩୨୦୦/- ଟଙ୍କା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା। ସେହିପରି ନଡିଆଗଛ ଭଙ୍ଗା ଟଙ୍କା ବାବଦରେ ସର୍ବାଧିକ ୧୨୦୦୦/- ମିଳିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା। କ୍ଷତିପୂରଣ ଯାହା ମିଳୁ, ଏହା ନିରପେକ୍ଷ ତଦନ୍ତର ଆଧାରରେ ବର୍ଣ୍ଟନ ହେବା ଉଚିତ୍ କିନ୍ତୁ ଏଠି ବି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ରାଜନୀତି, ଦଳୀୟ ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କର ଆଧାରରେ ଶାସକ ଦଳର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ବର୍ଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା ଏହି କ୍ଷତିପୂରଣ ଫଳତଃ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଶତାଧିକ ପ୍ରକୃତ ହିତାଧିକାରୀ। ପିଡୀତ ଲୋକମାନେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଥିଲେ, ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଆନ୍ଦୋଳନ ପରେ ମଧ ସେମାନେ ପାଇନଥିଲେ ତାଙ୍କ ନ୍ୟାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାର। ସରକାରୀ କଳ ଶୁଣିନଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ବିକଳ ନିବେଦନ। ଏପରିକି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମଧ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ପଦାଧିକାରୀ ମାନେ। ଆଜି ବି କର୍ମକୁ ଆଦରି ଭଙ୍ଗା ଘରେ ପଡିରହିଛନ୍ତି ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଏହା ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ଉପକୁଳ ଦେଇ ଏକାଧିକ ବାତ୍ୟାର ଭୟ ରହୁଛି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଙ୍ଗାଘର ଛାଡ଼ି ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଡୁଛି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ରେ। ଏଇ ନିକଟରେ ବାତ୍ୟା ଦାନା ଓଡ଼ିଶା ମୁହାଁ ହୋଇଥିଲା, ସାରା ଉପକୁଳ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସତର୍କ ସୂଚନା ଦିଆହେଲା ପରେ କିଛି ସେହିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯିବା ଭିତରେ ଏକ ବିକଳ ଅନୁଭୂତି ସାଉଁଟି ଫେରି ଥିଲି, ନିରୁପାୟ ମଣିଷଟି କେବଳ ନିଜ ପରିବାରର ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା କଥା ଭାବୁଥିଲା। ଲୁହ ଛଳଛଳ ଆଖିରେ ପାଲଢଙ୍କା ଘରେ ବସି ନିଜ ଭାଗ୍ୟକୁ ନିନ୍ଦିବା ଛଡ଼ା ତା ପାଖରେ କିଛି ଉପାୟ ହିଁ ନଥିଲା। ଏଇଠି କଥା ଉଠୁଛି ସରକାର ଆବାସ କାହାକୁ ଦେଉଛନ୍ତି, କିଏ ତାର ଲାଭ ନେଉଛି ? ମୋର ଯେତିକି ଧାରଣା ସରକାରଙ୍କ ତୃଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତି, ରାଜନୈତିକ ପକ୍ଷପାତିତା ଉପଯୁକ୍ତ ହିତାଧିକାରୀ କୁ ଘରଟିଏ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ମିଳୁଥିବା ସାହାଯ୍ୟ ରୁ ବଞ୍ଚିତ କରୁଛି। ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ମୁଁ ସରକାରୀକଳ ପାଖରେ ଦାବି କରିବି ଆମ ରାଜ୍ୟ ପରି ଏକ ବାତ୍ୟା ପ୍ରବଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ମୁଣ୍ଡଉପରେ ଏକ ଛାତଘରର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ତଦନ୍ତ କରାଇ ଗରିବ ଓ ଭୂମିହୀନଙ୍କୁ ଛାତଘରଟିଏ ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ନିଷ୍ଠାପର ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ।

ଏଠି ଯେପରି କେହି ନକହୁ 'ପାଲ ତଳେ ମୁଁ'।

ରାୟଚକ୍ରଧରପୁର
ସତ୍ୟବାଦୀ, ପୁରୀ।
ମୋ- ୮୦୧୮୦୪୭୮୭୫

ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ

ପୁରୀ : ପୁରୀ ସହରରେ ଅଜୁ ଭାଇନା କହିଲେ ଜଣଙ୍କ ମୁହଁ ସ୍ୱତଃ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଯାଏ, ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମିଶ୍ର ବା ଅଜୁ ମିଶ୍ର ।

କିଏ ଡାକୁ ନଡାକୁ ଯଦି କେଉଁ ପିଡୀତଙ୍କ ପୀଡ଼ା ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଯାଏ ତ ସିଏ ସେହି ପିଡୀତ ପଛରେ ପଡିଯିବା ନିଶ୍ଚିତ। ତାର ପୀଡ଼ା ଦୁର କରିବାକୁ ଯେତେ ଫିକର କରିବାକୁ ପଡୁ ସିଏ କରିବେ । ଅନ୍ୟର ବେଦନାକୁ ନିଜ ବେଦନା ଭାବୁଥିବା ଏହି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସମାଜ ପ୍ରେମୀ ମଣିଷ ଟି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର କରିଦେବାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀ । ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କୁ ନିଜର ଗୁରୁଦେବ ମାନି ତାଙ୍କରି ଆଦର୍ଶବୋଧର ଭିତ୍ତିରେ ସାହିଭାଇ ପରି ଏକ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ରୋଗୀସେବା, ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା, ଶବସଂସ୍କାର ଓ ଗୋସୁରକ୍ଷା ପରି ମହତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରି ସାରିଥିବା ଅଜୁ ଭାଇନା ଅନେକ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସହ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷରେ ଜଡିତ। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନେକ କିଛି ବଳିଦାନ ଦେଇ ସାରିଥିବା ଏହି ମୁହଁରେ କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ଏକ ଖାଣ୍ଟି ପୁରୀଆ ହସ ଆପଣ ଦେଖିପାରିବେ।

ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମିଶ୍ର ବା ଅଜୁ ଭାଇନାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର 'ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ' ଶୀର୍ଷକରେ ସ୍ଥାନିତ କରି ତାଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି।

ଅଭିନନ୍ଦନ

'ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ'ର ଶୁଭ ଉନ୍ମୋଚନ ଉତ୍ସବ ଅବସରରେ ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

Dr. R P Pradhan
BHMS, MD (HOM), SCPH
Ekamrashree Awardee 2016
Dr. Pradhan's Homeopathy clinic
Mahatab Road, Old Town, Bhubaneswar
Mob-+91 9776745567/8249992020/+91 9437000458

କେତେ ସ୍ମାର୍ଟ ଆମ ଭୁବନେଶ୍ୱର !

ଶତ୍ରୁଜିତ୍

"ଆମେ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ସତରେ ଏକ ସ୍ମାର୍ଟସିଟି ବୋଲି କହିପାରିବା କି ? ମହାନଗର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ମୌଳିକ ସୁବିଧାସୁଯୋଗ ପାଉଛନ୍ତି ତ ?"- ଏ ପ୍ରଶ୍ନ କୌଣସି ସାଧାରଣ ଲୋକର ନୁହେଁ। ଏ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ। ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ୩୧ ତାରିଖ ଦିନ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଲୋକସେବା ଭବନ ପରିସରରେ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଶାସନ ଦିବସ ପାଳନ ସମାରୋହରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ। ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସେହି ସମାରୋହରେ କହିଥିଲେ, "ଅସରାଏ ବର୍ଷା ହେଲେ ରାଜଧାନୀ ବୁଡ଼ିଯାଉଛି। ଡ୍ରେନରେ ଭାସି ଜୀବନ ଯାଉଛି। ପରିମଳ କ୧ଥା ନକହିଲେ ଭଲ।"

ଦୀର୍ଘ ୨୪ ବର୍ଷର ବିଜେଡି ଶାସନର ଅବସାନ ଘଟାଇ ବିଜେପି କ୍ଷମତାସୀନ ହେବାପରେ ଦଳର ଅନ୍ୟତମ ବରିଷ୍ଠ ନେତା ତଥା ବିଧାୟକ ଭାବେ ଅଭିଜ୍ଞ ହୋଇସାରିଥିବା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାଝୀ ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ କିଛିମାସ ତଳେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଦୟନୀୟ ସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ଏଭଳି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇପାରିଥିଲେ। ନଚେତ୍ କୌଣସି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କ'ଣ ସତରେ ଏମିତି ସ୍ୱୀକାର କରିପାରିଥାନ୍ତେ ? ପାଠକମାନଙ୍କର ମନେଥିବ, ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ସରକାର ୨୦୧୬ ମସିହାରେ ସ୍ମାର୍ଟସିଟି ଯୋଜନାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ସାମିଲ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସହରବାସୀଙ୍କ ମନରେ ଅନେକ ଆଶାଆକାଂକ୍ଷା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା। ସହର ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆସିଲା। ରାଜ୍ୟ ସରକାର 'ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ମାର୍ଟସିଟି ଲିମିଟେଡ୍' ନାମରେ ଏକ ସ୍ପେଶାଲ ପର୍ପଜ ଭେହିକଲ୍ (ଏସପିଭି) ଗଠନ କରି କାମ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଏବେ ସଂସଦର ଗତ ବଜେଟ୍ ଅଧିବେଶନରେ ଲୋକସଭାରେ ଗୃହନିର୍ମାଣ ଓ ସହରାଞ୍ଚଳ ବ୍ୟାପାର ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାଇଁ ୨,୦୭୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ମୋଟ୍ ୩୨ଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ଦିଆଯାଇଥିବା ବେଳେ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୨,୦୫୯.୫୯କୋଟି ଟଙ୍କାର ୩୧ଟି ପ୍ରକଳ୍ପ କାମ ଶେଷ ହୋଇଛି। ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳ୍ପ କାମ ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ସୁଦ୍ଧା ସରିନଥିଲା। ଭୁବନେଶ୍ୱର ବାହାରେ ରହୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ତଥ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ଭାବୁଥିବେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୂରାପୂରି ସ୍ମାର୍ଟସିଟି ହୋଇଯାଇଥିବ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ତାହା ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ଅନୁଭୂତି କହୁଛି।

ଏବେ ଆମେ ଟିକିଏ ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଇତିହାସକୁ ଦେଖିବା। ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଓଡ଼ିଶାର ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ଭାବେ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ୧୯୪୮ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧୩ ତାରିଖରେ ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ ଶିଳାନ୍ୟାସ କରିଥିଲେ। ସେ ସମୟରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ପଣ୍ଡିତ ନେହରୁ ଏତେ ବିମୋହିତ ଓ ବିହ୍ୱଳିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଯେ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଫେରିଯିବା ପରେ ସେ ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପତ୍ର ଲେଖି ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବିକାଶ ପ୍ରକୃତିର କୋଳରେ ହିଁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ। ଅଥଚ ଆଜି ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶକୁ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ଯେ ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଯାଇଛି, ସେକଥା କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ। ଏବେ ସହରର କେନ୍ଦ୍ର ଭାଗରେ ଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ବଡ଼ବଡ଼ ଗଛ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି। ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମୟରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରୋପିତ ହୋଇଥିବା ବୃକ୍ଷରାଜି ଆଉ ଏ ସହରରେ ନାହିଁ।

୧୯୩୬ ମସିହାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହେବା ପରେ ରାଜ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ଓ ବିକଶିତ ସହର କଟକ ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା। ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ରାଜଧାନୀର ସନ୍ଧାନରେ ଥିବା ବେଳେ ତତ୍କାଳୀନ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଚାପ ଏବଂ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଯୋଗୁଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ଚୟନ ହୋଇପାରୁନଥିଲା। ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଗଠିତ କମିଟିଗୁଡ଼ିକ କଟକ, ସମ୍ବଲପୁର, ପୁରୀ, ଅନୁଗୁଳ, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ବାଲେଶ୍ୱର ଆଦି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ସଂପର୍କରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁନଥିଲେ। କାରଣ ସବୁବେଳେ କଟକର ଲବି ଜୋରଦାର ହେଉଥିଲା, ଅଥଚ ଦୁଇ ପଟେ ନଦୀ ଥିବା କଟକର ସଂପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ନଥିବାରୁ କମିଟିଗୁଡ଼ିକର ଏହା ପସନ୍ଦ ହେଉନଥିଲା। ଶେଷରେ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବଙ୍କ ମନପସନ୍ଦର ସ୍ଥାନ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ୧୯୪୫ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟର ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ରୂପେ ବଛାଯାଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ମହତାବ ପୁନା ଜେଲ୍‌ରେ ଥାଆନ୍ତି। ୧୯୪୬ ମସିହାରେ ମହତାବଙ୍କ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସରକାର ଗଠନ ହେଲା ଏବଂ ସେହିବର୍ଷ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୩୦ ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ନୂଆ ରାଜଧାନୀ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ସର୍ବସମ୍ମତିକ୍ରମେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା।

ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବାପରେ ମହତାବ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ଏବଂ ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହେଲା। ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ନେହରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସି ୧୯୪୮ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧୩ ତାରିଖରେ ନୂଆ ରାଜଧାନୀର ଶୁଭ ଦେଲେ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ହେଉଛି, ନୂଆ ରାଜଧାନୀରେ ପ୍ରଥମେ ୧୨ ହଜାର ଲୋକ ରହିବେ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା। ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରେ ସହରର ଜନସଂଖ୍ୟା ୧୫ ହଜାରକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସର୍ବାଧିକ ୪୦ ହଜାର ଲୋକ ରହିବେ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଇଥିଲା। ଅଥଚ ଆଜି ସହରର ଜନସଂଖ୍ୟା ୧୫ରୁ ୨୦ ଲକ୍ଷ ହେବ ବୋଲି ସେଦିନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମାଝୀ କହିଥିଲେ। ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଜନା କାହିଁ ?

ଗୋଟେ ଛୋଟିଆ ସହରରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଧୀରେଧୀରେ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦରେ ପରିଣତ ହେଲା। ପରେ ମ୍ୟୁନିସିପାଲଟି ଏବଂ ଶେଷରେ ମହାନଗର ନିଗମ ହୋଇଛି। ତେବେ ଏତେ ବଡ଼ ଜନସମୁଦାୟ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସହରରେ ଯେଭଳି ସୁଯୋଗର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା କଥା ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଢଙ୍ଗରେ ଚାଲିଆସିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦବୋଧ ହୁଏ। ମନଇଚ୍ଛା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବସ୍ତି ଗଢ଼ିଉଠିଛି। ରାସ୍ତା ସଂପ୍ରସାରଣ, ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ ନାଁରେ ମାସମାସ ଧରି କାମ ଚାଲୁଛି। ଯୁଆଡ଼େ ଦେଖିବା ସେଆଡ଼େ ଖାଲଖମା ମାଳମାଳ। ବେଙ୍ଗ ମୁତିଲେ ପାଣି ଜମିବା ଭଳି ଅବସ୍ଥା। ସହରର ଟ୍ରାଫିକ୍ ସମସ୍ୟା ଉତ୍କଟ ହେଲାଣି। ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ୟା କଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି। ଏବେ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଭୁବନେଶ୍ୱର ସମେତ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ସହରାଞ୍ଚଳର ମୌଳିକ ସମସ୍ୟାସବୁର ସମାଧାନ କରାଯିବ। ଦେଖାଯାଉ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ ହେବାକୁ କେତେଦିନ ଲାଗୁଛି।

Insomnia & its Treatment

Insomnia is the most common sleep disorder and includes having difficulty falling sleep, waking often during the night, waking up too early or just that your sleep isn't refreshing. Insomnia can sap not only your energy level and mood but also your health, work performance and quality of life.

Insomnia symptoms: Difficulty falling asleep at night Sleepiness during the day Fatigue, grumpiness, irritability, depression, anxiety Problems with concentration and memory

Primary causes : Stress related to big life events like a job loss , the death of a loved one, divorce or break up in love Changes to your sleep habits, like sleeping in a hotel, new home Thing around you like noise, light or temperature Excessive use of Smartphone, computer in night time before sleeping

Secondary causes: Mental health issues like depression Medications for colds, allergies, asthma Pain or discomfort at night Chronic pain conditions such as arthritis or back pain Excessive use of Caffeine, tobacco or alcohol Pregnancy.

Dangers of insomnia: A lack of sleep can cause a bunch of health issues such as higher blood sugar levels, liver problems and severe depression. Chronic insomnia can increase the likelihood of some serious diseases and illness including heart attack and stroke.

Treatment: Acute insomnia may not need for treatment. If it's hard for you to do everyday activities because you're tired, your doctor may prescribe sleeping pills for a short time. Don't use over the counter sleeping pills for insomnia. They might have side effects.

For improvement in sleeping disorder naturally do regular exercises, yoga, meditation, morning & evening walk.

Ranjit Pattnaik
Electro Homoeopathic Practioner, Bhubaneswar

Avoid excessive use of tea, coffee before bed time.

Don't take unnecessary stress. Listen to your favourite music for relaxing your mood and mind.

Through Electro Homoeopathic: 4th or 5th dilutions of S1 (in chronic cases 100 th, 500 th dilution etc) A3 ,F1 should be used. 10-15 pills of S1 before meals and 10-15 pills of S10 after meals. 10 pills of C5 should be used in the morning in one cup of water daily. Take5 pills of vermifugo at bed time. On the feet apply 20-30drops of WE At bed time.

ଦାସ ବିଦ୍ୟାଧର ପୁର ପଞ୍ଚାୟତର ଦୁଃଖ : ବାଲିଘାଇ ସେତୁ

ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇ ଯାଉଛନ୍ତି ସ୍କୁଲ କଲେଜ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ : ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ ସତ୍ୟବାଦୀ ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବନ ପୁର ଦାଶବିଦ୍ୟାଧରପୁର ରାସ୍ତାର ବାଲିଘାଇ ଠାରେ ୧୯୮୨ ମସିହାରେ ନିର୍ମିତ ପୁରାତନ ବାଲିଘାଇ ବ୍ରିଜ ଏବେ ବିପଦ ସଂକୁଳ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛି। ତତ୍କାଳୀନ ସଂସଦ ବ୍ରଜ ମୋହନ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଅନୁଦାନରେ ଏହି ସେତୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ରାସ୍ତା ଉପରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ବ୍ଲକର ଦାସ ବିଦ୍ୟାଧର ପୁର, ଡେଲାଙ୍ଗ ବ୍ଲକର ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପୁର, ଧାନ କେରା ଓ ଅଭୟ ମୁଖୀ ସମେତ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳର ହଜାର ହଜାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ଗମନାଗମନ ରାସ୍ତା ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରିଜ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦବି ଯାଇଅଛି । ଏହି ସେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧନୁ ପରି ବଙ୍କା ହୋଇ ଯାଇଅଛି । କେତେବେଳେ ବ୍ରିଜ ଭୁଶୁଡି କିଛି ଅଘଟଣ ଘଟିବ ସେ ନେଇ ଅଞ୍ଚଳ ବାସୀ ଦୁଃଖ ଓ ଭୟରେ ରହିଛନ୍ତି । ବ୍ରିଜର ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଗତ ଦିନରୁ ସରପଞ୍ଚଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଅନେକ ଥର ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ଓ ବିଧାୟକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଯାବତ ଏହାର କୌଣସି ସମାଧାନ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଏହି ବ୍ରିଜ ଦେଇ ଦୈନିକ ଶତାଧିକ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସହ ବସ ଟ୍ରାକ୍ଟର ,ଅଟୋରିକ୍ସା ଆଦି ଯାତାୟାତ କରୁଛି । ସେତୁର ଦୁଇ ଗୋଟି ପିଲର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ କୌଣସି ସମୟରେ ଅଘଟଣ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଅଛି । ଏହି ସେତୁକୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ତୁରନ୍ତ ବିପଦ ସଂକୁଳ ଘୋଷଣା କରିବା ସହ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ବ୍ରିଜ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଅଞ୍ଚଳ ବାସୀ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ଅଞ୍ଚଳ ବାସୀମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ, ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ବିଭାଗ ନିକଟରେ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହି ସେତୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗର ନୁହେଁ ବୋଲି ବିଭାଗୀୟ

ଅଧିକାରୀ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ଡ୍ରେନେଜ ବିଭାଗ ନିକଟରେ ଏହି ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଦାବୀ କରିବାକୁ ମତ ଦେଇଥିଲେ । ଅଞ୍ଚଳ ବାସୀମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଡ୍ରେନେଜ ବିଭାଗ, ପୁରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଦାବିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହି ସେତୁ ଡ୍ରେନେଜ ବିଭାଗର ନୁହେଁ ବୋଲି ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ଜଣାଇଥିଲେ କ୍ଷ ଏହି ସେତୁ କେଉଁ ବିଭାଗର ବୋଲି ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ କ୍ଷ ଫଳରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ ।

Our Planet, Our Responsibility: Small Actions for a Sustainable Future

Nihar Ranjan Acharya

The environment, once taken for granted, has now become one of humanity's greatest concerns. Over the last century, rapid industrialization, deforestation, and pollution have dramatically altered our planet's landscape, putting biodiversity, water quality, air, and climate at risk. As the effects of climate change become increasingly apparent, from severe weather events to rising sea levels, the urgent need for collective environmental responsibility is clearer than ever. While large-scale changes are essential, the power of small, individual actions cannot be underestimated. Together, these efforts can build momentum toward a more sustainable and healthier future for our planet.

Understanding the Environmental Crisis

The environment faces multiple challenges, many of which are interlinked. Climate change, driven by greenhouse gas emissions from fossil fuel use, has led to extreme weather events, impacting both human and wildlife populations. Forests, often called the "lungs of the Earth," are disappearing at alarming rates due to deforestation, while pollution contaminates our water and air, leading to health issues and impacting entire ecosystems. Biodiversity loss is another critical issue, with more species facing extinction now than at any other time in history. All these problems are interconnected, showing how a disturbance in one part of the ecosystem impacts the whole. It's a crisis that requires immediate attention and action at both the macro and micro levels.

The Power of Small Actions

When faced with the enormity of environmental issues, individuals often feel powerless.

However, small actions, when multiplied by millions, can have a profound impact. Simple changes in our daily routines can contribute to a more sustainable planet. One of the most effective steps is reducing single-use plastic. Plastic takes hundreds of years to degrade and often ends up in our oceans, harming marine life. By using reusable bags, bottles, and containers, we can significantly reduce plastic waste.

Another impactful step is conserving energy. Simple actions, such as turning off lights when leaving a room, using energy-efficient appliances, and opting for renewable energy sources like solar or wind, can reduce carbon emissions. Transportation choices also play a role. Walking, biking, carpooling, or using public transportation are excellent alternatives to driving alone and help cut down on emissions.

Water conservation is another crucial area. Freshwater resources are finite, and wasting water has far-reaching consequences. Simple steps like fixing leaks, taking shorter showers, and using water-saving appliances can help reduce our water footprint. Composting organic waste and supporting sustainable agricultural practices are additional ways individuals can make a difference.

Educating and Inspiring Future Generations

While immediate action is necessary, fostering environmental consciousness in younger generations is crucial for long-term sustainability. Schools and communities have a role to play in educating children about environmental responsibility and sustainable living. Programs focusing on recycling, tree-planting, and community clean-ups encourage children to care for their surroundings. Teaching kids about the impact of their choices empowers them to make sustainable decisions as they grow.

Additionally, digital platforms provide excellent opportunities to spread awareness. Social media, for example, can inspire people to adopt eco-friendly lifestyles by sharing tips, challenges, and success stories. Celebrities and influencers can also drive positive change by using their platforms to promote sustainable practices.

Supporting Green Policies and Innovations

Individual efforts are vital, but they must be supported by systemic change. Governments, corporations, and organizations need to prioritize green policies and sustainable innovations. This includes investing in renewable energy, creating stricter regulations on pollution, and promoting sustainable practices in industries such as fashion, agriculture, and technology. Corporations play a particularly important role, as they can adopt eco-friendly policies, reduce waste, and innovate to create sustainable products. Many companies are already making strides in this direction, embracing the concept of the circular economy, where waste is minimized, and products are reused or recycled.

Conclusion: Moving Forward with a Purpose

The environmental challenges we face today are vast and complex, but they are not insurmountable. Each of us has a role to play in protecting our planet. By adopting eco-friendly habits, educating future generations, and supporting policies that promote sustainability, we can make a difference. The journey to a sustainable future is long and challenging, but every small step counts. Together, we can build a world where both people and nature thrive, ensuring that future generations inherit a planet worth cherishing. Our actions today will shape the world of tomorrow—let's make it one we can be proud of.

Founder and Working Director, TRUST - a Science and Environment Lover Organization
Ph.8249775817
E-mail: niharacharya@rediffmail.com

ଅଭିନନ୍ଦନ
'ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ'ର ଶୁଭ ଉନ୍ମୋଚନ
ଉତ୍ସବ ଅବସରରେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛୁ ।

ଅଭିନନ୍ଦନ
ବହୁଭାଷୀ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ 'ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ'ର ଶୁଭ ଉନ୍ମୋଚନ ଉତ୍ସବ ଅବସରରେ ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ଡ଼. ଉମାକାନ୍ତ ପଟ୍ଟନାୟକ
ଉପସଭାପତି,
ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଜଳରେ ପଡ଼ିଲାଣି ଆଠ କୋଟିର ଜଳ ଫୁଆରା

ପୁରୀ(ଭିଓଭି): ନରେନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍କରିଣୀ ରେ ଆଠ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ସାଙ୍ଗୀତିକ ଜଳ ଫୁଆରା ପ୍ରକଳ୍ପ ଏବେ ଅଚଳ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଛି। ପୁତିଗନ୍ଧମୟ ପରିବେଶ ସାଙ୍ଗକୁ ଅସାମାଜିକ ନିଶାଖୋର ମାନଙ୍କ ଜୁଲମ ଯୋଗୁଁ ନରେନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍କରିଣୀ ର ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ମାନେ ନାକ ଟେକୁଛନ୍ତି।

ନରେନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ୨୦୧୫ ମସିହାରେ ପ୍ରାୟ ଆଠ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଜଳ ଫୁଆରା। ବେଶ କିଛିଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେହ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜଳ ଫୁଆରା ରେ ଜଳ ଓ ଆଲୋକର ମନୋଲୋଭା କଳା କୌଶଳ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଆକର୍ଷଣ ପାଲଟି ଥିଲା। କାଂଚି ଅଭିଯାନ ସହିତ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ କଥାବସ୍ତୁକୁ ବେଶ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଉ ଥିଲା ନରେନ୍ଦ୍ର

ପୁଷ୍କରିଣୀର ଜଳ ଉପରେ। ମାତ୍ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ ଅଭାବରୁ ଏବେ ଜଳ ଫୁଆରା ପ୍ରକଳ୍ପଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଚଳ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଛି। ଜଳ ଫୁଆରା ର ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ଏବଂ ଭିତରେ କୁଢ଼ କୁଢ଼ ଆବର୍ଜନା ଗଦା ହୋଇ ପୁତି ଗନ୍ଧମୟ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି। ଦର୍ଶକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚାରିଶହ ଚୌକି ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭାଙ୍ଗି ରୁଜି ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଗଲାଣି। ଦର୍ଶକ ଗ୍ୟାଲେରୀରେ ଥିବା ଟିଣ କବାଟ ଭାଙ୍ଗି ଗଲାଣି। ଯତ୍ନ ନେବାକୁ କେହି ଜଗୁଆଳି ନାହାନ୍ତି। ଦର୍ଶକ ଗ୍ୟାଲେରୀଟି ଟିଣ ଚଦର ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇ ପୋଖରୀ କୂଳରେ ପାଚେରୀ ଆଢୁଆଳରେ ରହିଥିବାରୁ ଏବେ ନିଶାଖୋର ଏବଂ ଅସାମାଜିକ ମାନଙ୍କ ଆଡ୍ଡାସ୍ଥଳି ପାଲଟିଛି ଏହି ଦର୍ଶକ ଗ୍ୟାଲେରୀ। ପୁଷ୍କରିଣୀର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲାଗିଥିବା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଆଉ ଜଳୁନାହିଁ। ତେଣୁ ଅନ୍ଧାରର ସୁଯୋଗରେ ନାନା ଅସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି। ପର୍ଯ୍ୟଟକ ମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ଏହି ଅସାମାଜିକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି। ନରେନ୍ଦ୍ର ରେ ଦଶାହ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ପୁଷ୍କରିଣୀ ଅଂଚଳ ଟାଉନ ଥାନା ଏବଂ କୁମ୍ଭାର ପଡ଼ା ଥାନା ପରିସରଭୁକ୍ତ। ହେଲେ କୌଣସି ବି ଥାନା ଏହି ଅଂଚଳରେ ପଇଁତରା କରି ନିଶାଡ଼ିଙ୍କୁ ସାବାଡ଼ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉ ନାହାନ୍ତି। ଫଳରେ ଏହି ଅଂଚଳ ଅସାମାଜିକଙ୍କ ଚରାଭୂଇଁ ପାଲଟିଛି। କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକତା ଅଭାବରୁ ଆଠକୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ଜଳ ଫୁଆରା ପ୍ରକଳ୍ପ ଏବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି।

ହବିଷ୍ୟାଳୀଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, କରି ପାରୁନାହାନ୍ତି ଜଗା ଦର୍ଶନ

ପୁରୀ(ଭିଓଭି): ଏ ବର୍ଷ ହବିଷ୍ୟାଳୀ ମାଆ ମାନଙ୍କ ପିଛା ଛାଡୁନି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା। କାର୍ତ୍ତିକ ବ୍ରତାରମ୍ଭର ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ହବିଷ୍ୟାଳୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହିବା ସମସ୍ୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଚଳିତ ସରକାର ହବିଷ୍ୟାଳୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ପଂଜିକୃତ ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଫଳରେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ପଂଜିକରଣ କରି ହବିଷ୍ୟାଳୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହି ହବିଷବ୍ରତ କରିଆସୁଥିବା ଅନେକ ସ୍ଥାନୀୟ ହବିଷ୍ୟାଳୀ ମା ମାନଙ୍କୁ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆଉ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳି ନ ଥିଲା। ତେଣୁ ଅଣ ପଂଜିକୃତ ହବିଷ୍ୟାଳୀ ମା ମାନେ ସରକାରଙ୍କ ହବିଷ୍ୟାଳୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରି ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ କରି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତି ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଫଳରେ ସମସ୍ତ ହବିଷ୍ୟାଳୀଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ବୃନ୍ଦାବତୀ ନିବାସ, ପୁରୁଣା ଅକ୍ଷୟପାତ୍ର ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ କୋଠା, ବଗଲା ଧର୍ମଶାଳା, ମୋଚିସାହି ଛକ ସ୍ଥିତ କଲ୍ୟାଣ ମଣ୍ଡପ ଆଦିରେ ରଖାଯାଇ ଥିଲା। ଉକ୍ତ ରହଣିସ୍ଥଳ ମାନଙ୍କରୁ ସକାଳେ ପୂଜାକର୍ମ ସରିବା ପରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ୧୩ଟି ମିନି ବସ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ଅଛି। ବସ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ହବିଷ୍ୟାଳୀ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଆଣି ମରିଚିକୋଟ ଛକରେ ଛାଡିଥାନ୍ତି ଏବଂ ପରବର୍ତୀ ସମୟରେ ସେଠାରୁ ନେଇ ହବିଷ୍ୟାଳୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଛାଡ଼ିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବସ୍‌କୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଛିଡା ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥଳୀ ନଥିବାରୁ ବହୁ ବୃଦ୍ଧା ହବିଷ୍ୟାଳୀ ମା ମାନେ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ଟାଣ ଖରାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନାହିଁ ନଥିବା ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଦର୍ଶନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହବିଷ୍ୟାଳୀଙ୍କ ଦୁରାବସ୍ଥାକୁ ଆହୁରୀ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଛି। କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ଚାଲିଥିବାରୁ ପୁରୀରେ ରହି ହବିଷ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ପରିଚାଳିତ ଉକ୍ତ ହବିଷ୍ୟାଳୀ କେନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟତୀତ ପୁରୀର ବିଭୀନ୍ନ ମଠ, ମନ୍ଦିର, ଭଡାଘର ଏବଂ ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ଘରେ ଆହୁରି ହଜାର ହଜାର ହବିଷ୍ୟାଳୀ ରହି ହବିଷ କରୁଛନ୍ତି। ସକାଳୁ ଘରେ ପୂଜା କର୍ମ ସାରି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଏହା ସହିତ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ପାଇଁ ବାହାର ଭକ୍ତଙ୍କ ଭିଡ ମଧ୍ୟ ଲାଗି ରହୁଛି। ତେଣୁ ଦିନ ସମୟରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ ଅସମ୍ଭବ ଭିଡ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି। ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ବିଦ୍ଧିବଦ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ ହବିଷ୍ୟାଳୀ ମାନେ ପ୍ରବଳ ଭିଡ ଭିତରେ ଠେଲାପେଲାରେ ଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି। ଯାହା ଦେହରେ ଯେତେ ବଳ ଥିବ ସେ ଭିଡ଼ ଭିତରେ ପଶି ଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧା ମାନେ ଦର୍ଶନ କରି ନପାରି ନିରାଶ ହୋଇ ଫେରୁଛନ୍ତି। ମଙ୍ଗଳ ଆଳତୀ ସାହାଣ ମେଲା ଆଦି ସମୟର ଦାରୁଣ ବେଦନା ଆହୁରୀ ଅସମ୍ଭାଳ ହେଉଛି। ହବିଷ୍ୟାଳୀଙ୍କୁ ବସରେ ବସାଇ ନେଇ ମରିଚିକୋଟ ଛକଠାରେ ଛାଡି ଦେଇ ପ୍ରଶାସନ ନିଜର କର୍ତବ୍ୟ ସଂପାଦନ କରି ଦେଉଛନ୍ତି। ହେଲେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ହବିଷ୍ୟାଳୀ ମାନେ ହେଉଥିବା ହଟହଟା ପ୍ରତି ସରକାର ଦେଖି ନଦେଖିଲା ପରି ବେଫିକର ରହୁଛନ୍ତି।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଗତ ସୋମବାର ଶମ୍ଭୁ ଏକାଦଶୀରେ ଅନ୍ନ ସେବନ ବାରଣ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଶିବିରରେ ଥିବା ହବିଷ୍ୟାଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ମହାପ୍ରସାଦ ବଦଳରେ ଫଳମୂଳ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ହବିଷ୍ୟାଳୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଫଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିମ୍ନମାନର ହୋଇଥିବା ଭଳି ସଂଗୀନ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ସେଓ, ୨ଟି କଦଳୀ ଓ ଗୋଟିଏ କମଳା ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସେଓ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ଅତି ଛୋଟ ଏବଂ ନିମ୍ନ ମାନର ଥିଲା। କଦଳୀ କଳା ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା। କମଳା ପ୍ରବଳ ଖଟାରେ ପାଟିରେ ଦେଇ ହେଉ ନଥିଲ ବୋଲି ବୃନ୍ଦାବତୀ ନିବାସରେ ରହୁଥିବା କେତେକ ହବିଷ୍ୟାଳୀ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରଶାସନ କିଛି ସଂସ୍ଥାକୁ ଫଳ ଯୋଗାଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଛି। ଏହି ସଂସ୍ଥା ମାନେ ଫଳ ଯୋଗାଣ ନାଁରେ ନିମ୍ନ ମାନର ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ନିଜ ନାମ ପ୍ରକାଶ ନକରି କହିଛନ୍ତି।

ନାମ ଫଳକରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଛି ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସଂଗ୍ରହାଳୟର ଭାଗ୍ୟ

ପୁରୀ(ଭିଓଭି): ପୁରୀ ବୁଲିବାକୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଐତିହ ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ପର୍କିତ ଜ୍ଞାନ ବିତରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଏବେ ତାଲା ଝୁଲୁଛି। ନିଜର ପରିଚୟ ହରାଇଲାଣି ଜିଲ୍ଲା ସଂଗ୍ରହାଳୟ। ଘର ଭିତରେ ଥିବା ନାମ ଫଳକକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଆଉ କୌଣସି ବି ସ୍ଥାନରେ ଜିଲ୍ଲା ସଂଗ୍ରହାଳୟର ନାମ ଫଳକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେନାହିଁ। ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଖୋଲା ଯାଇଥିଲେ ବି, ଜିଲ୍ଲା ସଂଗ୍ରହାଳୟର ଅବସ୍ଥିତି କେଉଁଠି ତାହା ପ୍ରାୟ ୯୯ ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ପର୍ଯ୍ୟଟକ ତ ଦୂରର କଥା ପୁରୀର ନିୟମିତ ବାସିନ୍ଦା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଏ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ସବୁଠାରୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଜିଲ୍ଲା ସଂସ୍କୃତି ଭବନରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ସେମାନେ ବି କହିପାରୁ ନାହାନ୍ତି। ସାଧାରଣତଃ ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସିଲେ କୌଣସି ସ୍ଥାନର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ବୁଲିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ଜିଜ୍ଞାସା ପୂରଣ କରିବାକୁ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ମଧ୍ୟରେ ମହଜୁଦ ରହିଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ସଂସ୍କୃତିର ଅନେକ ଭରପୁର ତଥ୍ୟ। ସଂଗ୍ରହାଳୟ ପରିସରରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଏବଂ କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିରର କଳାକୃତିର ଫଟୋ ସହିତ ତତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନା, ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ସାହିଯାତ ସଂପର୍କିତ ସୂଚନା, ପଥର ଓ ସୋଲର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ, ମାର୍କଣ୍ଡ, ଭୈରଭ, ଗଣେଷ, ଗରୁଡ଼ ଆଦିଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ସହିତ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ମନ ମୋହିଲା ଭଳି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରତିଫଳନ ମହଜୁଦ ଅଛି, ହେଲେ ସେସବୁକୁ ବୁଲି ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି ପୁରୀ ବୁଲିବାକୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକ। ଜିଲ୍ଲା ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିଭାଗର ବୈମାତୃକ ମନୋଭାବ ଯୋଗୁଁ ଏବେ ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ତାଲା ଝୁଲୁଛି। ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ନିୟୋଜିତ ୨ ଜଣ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରାୟ ଅଢ଼େଇ ବର୍ଷ ହେବ ଅବସର ନେବା ପରେ ଜଣେ ଆଉଟ୍‌ସୋର୍ସିଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନେଇ ଚାଲିଛି ସଂଗ୍ରହାଳୟ। ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସୁ ନଥିବାର ବାହାନା କରି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଉଛି। ତେଣୁ ସଂଗ୍ରହାଳୟ କେତେବେଳେ ଖୋଲି କେତେବେଳେ ବନ୍ଦ ହେଉଛି ତାହା ସେହି ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କର କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟ କହି ପାରୁନାହାନ୍ତି।

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାସ୍କୁଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଏହି ଜିଲ୍ଲା ସଂଗ୍ରହାଳୟଟି ଆଜକୁ ୩୨ ବର୍ଷ ତଳେ ୧୯୯୨ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୨୭ ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମେ ପୁରୀ ଦଇତାପଡ଼ା ସାହିରେ ଏକ ଭଡ଼ା ଘରେ ତତ୍କାଳୀନ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କରଙ୍କ କରକମଳରେ "ପୁରୀ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ଓ ଜିଲ୍ଲା ପାଠାଗାର" ନାମରେ ରାଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟର ଏକ ଶାଖା ଭାବେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଥିଲା। ୩୨ ବର୍ଷ ପରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଏକ ଭଡ଼ା ଘରେ ଚାଲିଛି। ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ତିନି ମହଲା ଅଟ୍ଟାଳିକାର ତୃତୀୟ ମହଲାରେ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ସହିତ ଜିଲ୍ଲା ପାଠାଗାର ରହିଥିବା ବେଳେ ବାହାରେ କେବଳ ଜିଲ୍ଲା ପାଠାଗାର ର ନାମଫଳକ ଲେଖା ଯାଇଛି। ଘର ଭିତରେ ଜିଲ୍ଲା ସଂଗ୍ରହାଳୟ ବୋଲି ଲେଖା ରହିଛି। ସେଠାରେ ପାଠାଗାର ଖୋଲିବା ଏବଂ ବନ୍ଦ ହେବା ସମୟ ଲେଖାଥିବା ବେଳେ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ଖୋଲିବା କି ବନ୍ଦ ହେବାର ସମୟ ସାରଣୀ ଲେଖା ଯାଇ ନାହିଁ। ସଂସ୍କୃତି ସହର ପୁରୀର ସଂସ୍କୃତି ବାଂଟିବାକୁ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଜିଲ୍ଲା ସଂଗ୍ରହାଳୟର ଏପରି ଦୁରାବସ୍ଥାକୁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି ସଚେତନ ନାଗରିକ। ପାଠାଗାର କୁ ଦୈନିକ ପଢ଼ା ପଢ଼ି କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ କୁହନ୍ତି ପାଠାଗାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଖୋଲା ହୁଏ ମାତ୍ର ସଂଗ୍ରହାଳୟ କେବେ ଖୋଲା ହେବା ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମତାମତ ଦେଇ ପୁରୀଜିଲ୍ଲା ସଂସ୍କୃତି ଅଧିକାରୀ ହେମନ୍ତ ବେହେରା କୁହନ୍ତି, ଦୁଇଜଣ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ପରେ ଜଣେ ଆଉଟ୍‌ସୋର୍ସିଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନେଇ ଏହା ଖୋଲା ଯାଉଛି। ଖୁବ୍‌ଶୀଘ୍ର ଏହା ଭଡ଼ାଘରୁ ନିଜସ୍ୱ ଘରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବା ନେଇ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲିଛି।

ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା

ସମାଜର ଅସହାୟ ଓ ପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଶାଣିତ କରିବା ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସକ୍ରିୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର 'ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ'ର ପ୍ରକାଶନ ଏକ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କରୁଥିବା ଜାଣି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି। ଏହି ଅବସରରେ ସଂପାଦକଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ଗଣମାଧ୍ୟମର ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା କରୁଥିବା ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ 'ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ ଟ୍ରଷ୍ଟ'ର ଉନ୍ନତି କାମନା କରୁଛି।

ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତମ୍ଭ ଭାବେ ଗଣମାଧ୍ୟମର କାର୍ଯ୍ୟହେଉଛି ଜନତାର ସ୍ୱରକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ସଭା, କାର୍ଯ୍ୟପାଳିକା ଓ ନ୍ୟାୟ ପାଳିକା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବା। ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀ ସାଜି ଜନଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗାଇବା। ଆପଣଙ୍କ ସଂପାଦିତ 'ଭଏସ୍ ଅଫ୍ ଭିକ୍ଟିମ୍ସ' ଏହି ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖିଛି। ଏହା ଓଡ଼ିଶାର କୋଣଅନୁକୋଣର ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ୟାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ଆହୁରି ଭଲ ଭାବେ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ସଂପାଦନ କରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି। ଧନ୍ୟବାଦ। ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ।

ତନୟା ପଟ୍ଟନାୟକ

ସଂପାଦକ 'ସମ୍ବାଦ' ଓ 'କନକ ନ୍ୟୁଜ୍'

Victim-centric Approach With Relevance To Forensic Science Laws In India

On the first of July in the year 2024, the Indian criminal justice system underwent a substantial reform characterized by the implementation of three pivotal legislative measures: the Bhartiya Nyaya Sanhita, the Bhartiya Sakshya Adhiniyam, and the Bhartiya Nagrik Suraksha Sanhita (BNSS). These legislative enactments have supplanted the Indian Penal Code of 1860, the Evidence Act of 1872, and the Code of Criminal Procedure of 1973, thereby signifying a definitive transition away from colonial-era statutes that have long made up the bedrock of the nation's criminal justice architecture.

The primary aim of these newly instituted laws is to bolster the efficiency, equity, and accountability of the legal system by placing a premium on the rights and active participation of victims in the legal process. By eschewing a purely retributive framework, these statutes aspire to ease justice through a reformed paradigm that is centred on the victim.

A victim-centric approach prioritizes the entitlements and welfare of victims throughout every phase of the criminal justice continuum, which encompasses the collection of evidence, forensic analysis, and judicial proceedings. It underscores the provision of psychological, legal, and social support while concurrently upholding the privacy and dignity of the victim.

Historically, investigative procedures have fixated on the accumulation of evidence aimed at substantiating the culpability of the accused. Conversely, a victim-centric method broadens this perspective to encompass the trauma, safety, and engagement of the victim, thereby enabling them to transcend the role of mere witnesses and become active participants in the judicial process.

Within the Bhartiya Nagarik Suraksha Sanhita, 2023, one of the noteworthy provisions is Section 193(3)(ii), which needs that law enforcement officials apprise the victim or informant about the status of an investigation within a 90-day time limit from its commencement, using technological means for communication. This stipulation enhances the visibility of victims in their respective cases, thereby improving transparency and accountability.

To further embed a victim-oriented perspective, the revised provisions now afford victims a voice in pivotal decisions. Section 360 stipulates that victims must be granted an opportunity to be heard prior to the dismissal of any case, thereby rectifying deficiencies present in Section 321 of the CrPC by ensuring that the viewpoints of victims are duly considered before any withdrawal of cases.

Another significant enhancement is the introduction of the Zero-FIR provision (Section 173), which allows victims to lodge reports at any police station, regardless of the geographical location of the crime. This reform helps a more accessible reporting mechanism for victims, thereby speeding up the administration of justice. The e-FIR system further streamlines this process, enabling victims to report offenses without the necessity of enduring lengthy waits at police stations.

The Bhartiya Nyaya Sanhita incorporates a novel provision that criminalizes sexual relationships set up through deceit, such as false promises of marriage, employment, or promotions, or through the concealment of one's identity. This legislative measure serves as a deterrent against acts of deception, particularly aimed at protecting the rights of women.

Moreover, supplementary reforms have instituted more stringent penalties for offenses committed against women, with the crime of gang rape now incurring penalties of up to 20 years of incarceration or life imprisonment.

With the point of checking hit-and-run episodes, the unused correctional code forces harsher punishments on those who escape mischance scenes, counting to 10 a long time of detainment and fines, a critical increment from the past two-year most extreme beneath Segment 304A of the IPC. This arrangement looks for to instil a sense of duty in drivers and improve street security.

Forensic science laws in India, Beneath the Assurance of Children from Sexual Offenses (POCSO) Act, measurable and therapeutic examinations for child casualties are planned to play down trouble and are in a perfect world conducted by female faculty. This convention makes a difference decrease injury for youthful casualties, who moreover have the choice of back from family individuals or gatekeepers amid examinations.

The principles of privacy and consent are crucial in forensic procedures. Protecting victims' privacy and respect could be a foundation of the measurable handle, especially in delicate cases including sexual offenses. Current Indian laws emphasize getting educated assent from casualties or their gatekeepers some time recently any restorative or measurable examinations, in this manner protecting their rights and independence.

The landmark Nirbhaya casewas a point of interest that drove major changes to create the equity framework more victim centred. Here, the Preeminent Court pushed the significance of trauma-informed legal strategies in cases of sexual attack, encouraging superior strategies for collecting and overseeing measurable prove to support the victim's nobility. This case underscored the significance of victim-focused hones, particularly for touchy legal forms.

The Supreme Court's decision inSakshi v. Union of India, 2004, emphasized defending the mental and enthusiastic well-being of casualties, particularly minors, all through court and legal forms. It coordinated that scientific conventions in cases including minors minimize re-traumatization. This choice affected rules inside the POCSO Act, which incorporates securities for child victims' protection and nobility amid legal assessments.

Within the Priyadarshini Mattoo case, the part of legal prove was significant in accomplishing equity, although beginning procedural blunders driven to delays. The judgment focused the need for precise legal prove collection and a delicate approach to the casualty, outlining how slips in prove taking care of can obstruct a casualty right to equity.

Aryottansh Panigrahi

LLM (Specialization in Maritime law)
Centurion University of Technology and Management
Email- panigrahiarya190@gmail.com
Mob. - 8917438968

The unused lawful system reflects the rule of break even with equity for all cherished in Indias Structure. Coordination modern technology inside these laws upgrades citizensopenness to equity.These changes moreover address obsolete components of past laws. The unused enactment, for the primary time, prioritizes witness assurance and decriminalizes endeavour to suicide in arrangement with the Mental Healthcare Act. Such changes emphasize a reformative approach, guaranteeing citizens of provoke and compelling equity.

Upgrading colonial laws to modernize the equity framework was significant, and these modern laws carry out that, enabling casualties and advertising trust to all citizens. By emphasizing a victim-centred approach, measurable science has changed to consider victims' needs and points of view, checking a critical move toward decency and equity for those influenced by wrongdoing.

Analysing the Effects of Women-Centric Rape Laws on the Rights of Men and Their Legal Repercussions

Dr. Pallab Das
Dean and Associate Professor of Law, Centurion University, Bhubaneswar
drpallabd@gmail.com

Sanjampreet Singh
BLS.LLB, 4th Year, Rizvi Law College, Mumbai
sanjam25preet@gmail.com

Protecting women has always been at the forefront of discussions regarding sexual assault laws, as women make up the majority of victims.Especially when it comes to male victims and the possibility of abusing current legislation, this emphasis has unintentionally led to legal blind spots that need scrutiny.However, protecting women is still of utmost importance; there is increasing understanding that existing legal frameworks may need to be revised to provide justice for all victims while preserving the necessary protections against unfounded accusations.

Studies conducted in different jurisdictions shed light on the prevalence of sexual assault that transcends gender boundaries. While women are more likely to be sexually assaulted (18.3%), men are also significantly victimised (1.4%), according to the U.S. Centres for Disease Control. These numbers probably under-represent actual instances because of social stigma and reporting hurdles. There is a legislative void about male victimisation in India since the definition of rape in Section 63 of The Bharatiya Nyaya Sanhita, 2023, addresses explicitly female victims. According to a 2007 government survey, male victims made up 57.3% of all recorded occurrences of child sexual abuse, while female victims made up 42.7%.

An important but sometimes disregarded facet of sexual assault was highlighted by additional research conducted by the Centre for Civil Society, which revealed that roughly 18% of adult Indian men reported having had forced intercourse.

Achieving equitable justice is hampered by the current rape laws in many countries, including India. Male victims are frequently excluded by the restrictive definition of rape, leaving them without obvious legal options. This restriction affects the entire legal system and goes beyond the statute's wording. Judicial decision-making can be significantly impacted by the assumption that men are the culprits and women are always the victims. However, before a trial is decided, laws for cognisable and non-bailable offences may disproportionately impact accused people. Because of these systemic prejudices, law enforcement may approach cases with preconceived notions about the roles of the victim and the offender, which can result in investigative prejudice. Social norms and legal precedent may pressure courts to give preference to female complainants, and gender-based assumptions may unintentionally affect the standards of evidence.

Legal frameworks must be re-evaluated in light of changing gender roles and societal expectations. The reality of male victimisation, shifting social dynamics and power structures, and the significance of avoiding abuse while maintaining access to justice are all factors that modern legislation must take into account. This adaptation necessitates giving traditionally vulnerable communities the protections they need while providing all potential victims with the required protections.

Several case laws illustrate instances of women misusing rape laws. In one case, the Uttarakhand High Court quashed criminal proceedings against a man accused of engaging in a decades-long relationship with a woman under a false promise of marriage. The court observed that the woman had voluntarily continued the relationship even after learning the man was already married. Similarly, a Delhi Court noted the need for strict action against women who misuse the law to falsely accuse individuals of rape. In Shivam Kumar Pal vs. State of Uttar Pradesh, a woman from Prayagraj was fined Rs 10,000 for filing a false complaint against her husband, thereby misusing the judicial and legal system. Additionally, a special POCSO court in Ajmer sentenced a woman to six months in jail and fined her Rs 10,000 for using her own daughter to bring false charges against two men.

Several significant adjustments to current legislative frameworks would be necessary for meaningful transformation. To begin with, the wording of the statute should be changed to acknowledge victims of both sexes while preserving the essential safeguards for vulnerable groups. To address potential bias in sexual assault cases, investigation processes should be uniform, independent of the gender of the victim or accused, and backed by expert judicial training. It would be easier to guarantee more equitable results if there were clear procedures for assessing claims using impartial standards.Such innovations have societal ramifications that go beyond the local legal setting. Legal frameworks must change to reflect modern conceptions of victimisation and power relations as gender roles continue to change. To achieve this progression, it is necessary to recognise that sexual assault vulnerability crosses gender boundaries while maintaining the availability of protective measures for those who most need them. Protecting vulnerable groups, guaranteeing equal protection under the law, avoiding the abuse of legal provisions, and preserving public trust in the legal system are all competing goals that must be carefully balanced to move forward. Stakeholder input, worldwide best practices, and empirical evidence must all be carefully considered for this attempt to be successful. Gender-neutral frameworks that protect all victims while upholding protections against unfounded accusations should be established via future legislative reform. The ultimate objective should be to establish a legislative framework that upholds the rights and dignity of all individuals engaged in sexual assault cases while promoting justice without bias. It is necessary to acknowledge that although women continue to be disproportionately impacted by sexual assault, all victims, regardless of gender, must have straightforward legal remedies. The judicial system can only realise its mandate of equal justice under the law by implementing such extensive reform.

Voice Of Victim

Sitanshu Mohan Dwibedy
MA, LL.M
Advocate, Orissa High Court
Chairman,
Odisha State Bar Council, Cuttack

The Victims Strategy is published and provides a national, crossgovernment framework to make fundamental improvements for victims. The government establishes the Victims Panel, to represent the voice of victims in government policy making.

We use the term 'voice of the victim' to include a broader understanding of victims' and witnesses' experience of policing. So, not just the 'voice' of victims/witnesses but their wider experience of engagement with police and the care they.

A victim mentality is where you often feel like a victim, even when the evidence says otherwise. Signs include frequently blaming others and having trouble accepting personal responsibility.

someone or something that has been hurt, damaged, or killed or has suffered, either because of the actions of someone or something else, or because of illness or chance: to provide financial aid to hurricane / flood, etc.

Types of Victims: Victims can be categorized into various groups: Primary Victims: These are the direct recipients of the harm, such as someone who is mugged. Secondary Victims: These are individuals indirectly affected by the crime, like family members or friends of the primary victim.

The victim precipitation theory suggests that the characteristics of the victim precipitate the crime. That is, a criminal could single out avictim because the victim is of a certain ethnicity, race, sexual

orientation, gender or gender identity.

What is the victim-centred approach? The victim-centred approachputs the rights and dignity of victims, including their well-being and safety, at the forefront of all efforts to prevent and respond to sexual exploitation and abuse and sexual harassment, regardless of the affiliation of the alleged perpetrator.

"The three roles on the victim triangle are Persecutor, Rescuer, and Victim. Karpman placed these three roles on an inverted triangle and described them as being the three aspects, or faces of victim. No matter where we start out on the triangle, the victim is always where we end up.

A reader judging a person as a victim requires agreement that the victim has been injured or wronged unjustly and that the judgment is beyond reasonable argument.

Printed by **Gyana Ranjan Mishra** and published by **Gyana Ranjan Mishra** on behalf of Voice Of Victims Trust and Printed at M/S Bhagawati Electronic Process,D-3, Mancheswar Industrial Estate, Bhubaneswar,Khurda, Odisha, Pin- 751010 and Published at EB-24, Stage-V, Laxmisagar Brit colony, Bhubaneswar, Khurda, Odisha, Pin-751006

Editor: Gyana Ranjan Mishra
ସମ୍ପାଦକ: ଜ୍ଞାନ ରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର